

C-348/24. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2024. május 9.

A kérdést előterjesztő bíróság: Tribunal Supremo — Sala de lo Contencioso-Administrativo
(Spanyolország)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2024. április 12.

Fellebbező és felperes az elsőfokú eljárásban:

Compañía de Distribución Integral Logista, S. A.

Ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban és alperes az elsőfokú eljárásban:

Administración General del Estado

Az alapeljárás tárgya

Egy áruforgalmazással foglalkozó vállalkozás által az Administración General del Estado (az állam általános közigazgatási szervezete) ellen benyújtott fellebbezés – Az Agencia Estatal de la Administración Tributaria (adóhivatal, Spanyolország) elszámolási megállapodásai – Egyet nem értésre vonatkozó aktusok – A vámraktározási eljárás alá vont áruk vámértéke – A szabad forgalomba bocsátáskor alkalmazott preferenciális vámtarifák elvesztése – Az áruk származási bizonyítványának késedelmes benyújtása

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

Értelmezésre irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EUMSZ 267. cikk – A vámraktározási eljárás alá vont importárúk vámértékének meghatározása – Az

ezen értékelésnél figyelembe veendő időpont – 2913/92/EGK rendelet – A 29. cikk (1) bekezdése, a 76. cikk (1) bekezdésének c) pontja, a 112. cikk (3) bekezdése és a 214. cikk – 2454/93/EGK rendelet – Többszöri értékesítés – 147. cikk – Az egyes különleges rendelkezések hatálya alá tartozó áruk származási bizonyítványának eredetisége – A 97k. cikk (5) bekezdése, a 97n. cikk, a 97t. cikkének (7) bekezdése és a 118. cikk – Az ilyen bizonyítvány kiállításának vagy kiadásának napjától számított kétéves időszak túllépése, ha ezen időszak alatt sor került a részleges vámkezelésre

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A vámérték tekintetében úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex 29. cikkét, hogy az csak a vámérték – a felfelé vagy lefelé történő esetleges kiigazításokkal figyelembe vett ügyleti érték – meghatározásának módját állapítja meg, de nem rögzíti az értékelés elvégzésének időpontját?

2) Tekintettel arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a Közösségi Vámkódex 29. cikkének alkalmazásában a vámértéknek az ügyleti érték alapján történő meghatározása módszere akkor alkalmazható, ha az árukat az Európai Unióba irányuló kivitel céljából értékesítették, úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex 29. cikkét 112. cikkének (3) bekezdésével és 214. cikkével összefüggésben, hogy az áruknak a vámraktárba helyezése a Közösségi Vámkódex 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti egyszerűsített eljárás követésével azt a vélelmet vonja maga után, illetve teszi lehetővé, hogy az árukat az Európai Unióba irányuló kivitel céljából értékesítették? Van-e bármilyen hatása a fenti kérdésre adott válasza annak, hogy az árukat az átruházás megtörténtét követően szabad forgalomba bocsátották, miközben azok a vámraktárban voltak?

3) Az előző pontban feltett kérdésekre adandó nemleges válaszok esetén, és figyelembe véve, hogy a *vámraktározási eljárás* mint felfüggesztő eljárás nem eredményezi vámtartozás keletkezését, mivel az az áruk szabad forgalomba bocsátásának időpontjában következik be, ennek ellenére úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex 29. cikkét, 112. cikkének (3) bekezdését és 214. cikkét, hogy a vámérték számszerűsítésének referencia-időpontja az áruk vámraktározási eljárás alá vonásának időpontja? Vagy úgy kell-e értelmezni ezeket a rendelkezéseket, hogy ezt az értéket az áru szabad forgalomba bocsátásának időpontjában, azaz a vámtartozás keletkezésekor kell kiszámítani, még akkor is, ha az árut ezt megelőzően vámraktárba helyezték?

4) Az egymást követő eladások esetében értelmezhető-e úgy a Közösségi Vámkódex 147. cikke, hogy az áruk vámraktárba helyezésének pusztán ténye lehetővé teszi annak vélelmezését, hogy az utolsó olyan eladást megelőző eladás, amellyel az árukat a vámterületre hozták, az Európai Unióba irányuló kivitel céljából történt?

5) A származási bizonyítványok tekintetében úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 118. és 97k. cikkét, hogy amennyiben az

árak szabad forgalomba bocsátásáról szóló bizonyítványt a kétéves időszak lejárta után nyújtják be, ez a preferenciális származáson alapuló vámkedvezményekre való jogosultság elvesztését vonja maga után, még akkor is, ha a preferenciális vámtarifa igénylésének alapjául szolgáló származási bizonyítványt az említett kétéves időszakon belül elvégzett korábbi részleges behozatali vámkezelés során felhasználták?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: Közösségi Vámkódex), 29. cikk, 76. cikk (1) bekezdésének c) pontja, 84., 98., 201. cikk, 112. cikk (3) bekezdése és 214. cikk.

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (a továbbiakban: a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete), 95., 97k., 97n, 97n, 97t. és 118. cikk, valamint az 1995. július 19-i 1762/1995/EK bizottsági rendelettel módosított 147. cikk.

Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Uniós Vámkódex), 70. cikk.

Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: az Uniós Vámkódex végrehajtási rendelete), 128. és 347. cikk.

Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines (az egyes különleges eljárások alá vont árukra vonatkozó származási bizonyítványok eredetiségéről szóló rendelkezések uniós alkalmazására vonatkozó uniós iránymutatások)

A Vámkódexbizottság által készített, a vámértékre vonatkozó magyarázó szövegek gyűjteménye (TAXUD/800/2002-HU), 7. megjegyzés.

A Vámérték Technikai Bizottság 1.1. értelmező megjegyzése.

A Bíróság 2013. december 12-i Christodoulou és társai ítélete (C-116/12, EU:C:2013:825, 40. pont).

A Bíróság 2006. november 16-i Compaq Computer International Corporation ítélete (C-306/04, EU:C:2006:716, 30. pont); 2017. december 20-i Hamamatsu Photonics Deutschland ítélete (C-529/16, EU:C:2017:984, 24. pont) és 2019. június 20-i Oribalt Rîga ítélete (C-1/18, EU:C:2019:519, 22. pont).

Az Európai Unió Bíróságának 2017. november 9-i LS Customs Services ítélete (C-46/16, EU:C:2017:839)

1990. június 6-i Unifert ítélet (11/89, EU:C:1990:237, 11. pont); 2008. február 28-i Carboni e derivati ítélet (C-263/06, EU:C:2008:128, 28. pont).

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Az Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága, Spanyolország) közigazgatási ügyekben eljáró tanácsának 2017. szeptember 25-i ítélete (520/2016. sz. fellebbezés, ES:AN:2017:3708).

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A Corporación Habanos (CH) szivarokat értékesített az Altadis részére (első átruházás), és elvégezte a termék Kubából az Agoncillóban (La Rioja, Spanyolország) található vámraktárba történő szállítását, amely helyen a Logista, az áruforgalmazással foglalkozó társaság mint címzett bevezette az árut.
- 2 Az agoncillói vámraktárban tárolt és vámraktározási eljárás alá vont kubai eredetű szivarok rendeltetési helye eltérő volt. Ezen áruk egy részét az Altadis a Logista részére értékesítette, amely viszont egy részüket Ceutában és Melillában, az Unió vámterületéből kizárt területeken, más részüket pedig dohányboltok részére értékesítette. Ami a dohányboltok részére értékesített részt illeti (amely az eljárás tárgyát képezi), a Logista címzettként bevezette azt a vámraktárba, és az Altadis mindaddig megtartotta a tulajdonjogát, amíg a Logista meg nem állapodott a dohányboltokkal az áru eladásáról, ekkor az Altadis átruházta a tulajdonjogot a Logistára (második átruházás), és a Logista szabad forgalomba bocsátotta az árut értékesítés és a dohányboltok részére történő szállítás céljából.
- 3 Az adóhivatal a 2012–2015-ös pénzügyi évekre vonatkozóan a közösségi külső vámtarifa jogcímen két különböző okból fogadott el egyet nem értési aktusokat a Logistával szemben.
- 4 Egyrészt arra alapozták a kiigazítást, hogy a bejelentett vámérték, amely a kubai szivaroknak a CH által az Altadis részére történő értékesítésének felelt meg, nem teljesítette a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 147. cikkében foglalt, egymást követő eladások rendszerének alkalmazására előírt feltételeket. Az adóhivatal úgy ítélte meg, hogy az áruk vámraktárba helyezését megelőzően történő első (a CH által az Altadis részére történő) értékesítés nem az Unió vámterületéből kizárt területekre történő kivitel céljából történt, ezért úgy vélte, hogy vámértéknek azt az értéket kell tekinteni, amely annak az értékesítésnek felelt meg, amely ténylegesen az áruknak az Európai Unióba történő behozatalát eredményezte, és ez az értékesítés az Altadis által a felperes Logista részére történő értékesítés volt.

- 5 A másik ok, amiért a kiigazítást elvégezték, az volt, hogy az adóhivatal úgy vélte, hogy a Kubából behozott áruk (szivarok) esetében nem élhettek a szabad forgalomba bocsátásuk idején alkalmazott preferenciális vámtarifával, mivel a származási bizonyítvány kiállítása óta két év telt el.
- 6 2015. január 16-án és 19-én (2012. pénzügyi év), 2015. június 19-én (2013. pénzügyi év), 2016. november 30-án (201. pénzügyi év) és 2018. január 4-én (2015. pénzügyi év) közösségi külső vámtarifa jogcímén olyan elszámolási megállapodásokat kötöttek, amelyekben az adóhivatal javaslatait minden ponton megerősítették.
- 7 A megállapodásokkal szemben adóügyi közigazgatási panaszokat nyújtottak be a Tribunal Económico-Administrativo Centralhoz (központi adóügyi közigazgatási bíróság, Spanyolország), amely 2018. október 25-i határozatával elutasította a közösségi külső tarifa jogcímén történő kiigazítással szemben felhozott indokokat.
- 8 A Tribunal Económico-Administrativo Central (központi adóügyi közigazgatási bíróság) határozata ellen a Logista az Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága) közigazgatási jogviták ügyében eljáró tanácsához nyújtott be közigazgatási bírósági keresetet, amelyet a 2021. június 9-i ítélet elutasított, amely ítélet ellen a Logista fellebbezést nyújtott be, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság, a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) közigazgatási ügyekben eljáró tanácsa tárgyal.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 9 Ami az áruk értékelésének időpontját, valamint azt illeti, hogy amennyiben az áruk vámraktárban vannak, szükséges-e bizonyítani, hogy az értékesítés célja az Unió vámterületéből kizárt területekre történő kivitel volt, a Logista a következőket állítja:
  - i. a szabad forgalomba bocsátáskor figyelembe veendő vámérték az áruknak a vámraktározási eljárás alá vonásuk időpontjában fennálló értéknek, azaz az első átruházáskor, nevezetesen a CH és az Altadis között létrejött adásvétel, az addig az időpontig lezajlott egyetlen ügylet során rögzített értéknek felel meg. Ezt a következtetést a Közösségi Vámkódex 112. cikkére alapozza, amely szerint az áruk értékét a vámraktárba való belépéskor kell meghatározni, még akkor is, ha a vámtartozás később keletkezik, vagyis a szabad forgalomba bocsátás időpontjában.
  - ii. a 112. cikket kell alkalmazni az áruknak az Unió vámterületéből kizárt területen lévő vámraktárba történő belépésére, mivel a Közösségi Vámkódex 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti egyszerűsített eljárás érvényesül, és kizorítja a Közösségi Vámkódex 29. cikkét, mivel különös szabályról van szó.
  - iii. a fenti értelmezés arra enged következtetni, hogy az áruk későbbi rendeltetése irreleváns, mivel az áruk vámraktárba helyezése pusztán ténye alapján úgy

tekinthető, hogy azokat az Unió vámterületéből kizárt területre történő kivitel céljából értékesítették. Véleménye szerint ez a 2454/93/EGK rendelet 147. cikkéből és a Vámkódex Bizottság (Vámérték tanács) (TAXUD/800/2002) 7. megjegyzésének 3.1. bekezdéséből következik.

iv. ennél fogva irreleváns az a vita, hogy a CH által az Altadis részére történő értékesítés az Unió vámterületéből kizárt területre történő kivitel céljából történt-e vagy sem, mivel az értékelés időpontjában csak a CH és az Altadis közötti ügyletre került sor, és nem szükséges az egymást követő eladásoknak a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete 147. cikkében előírt rendszerét alkalmazni.

v. másodlagosan, abban az esetben, ha a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 147. cikkét kell alkalmazni, mivel úgy tekinthető, hogy a vámértéket a szabad forgalomba bocsátás időpontja és nem az áruk vámraktárba helyezésének időpontja alapján kell meghatározni, és ezért két ügylet történt (az első a CH és az Altadis között, a második az Altadis és a Logista között), az e forgatókönyv szerint a CH és az Altadis közötti ügyletet kell figyelembe venni, mivel a Logista a szivarok európai piacon történő forgalmazásának kizárólagos jogával rendelkező gazdasági szereplő, az árat a CH és az Altadis közötti első értékesítés során rögzítették, mivel ez az Unió vámterületéből kizárt területre történő kivitel ára.

10 Az állam általános közigazgatási szervezete mint alperes lényegében a következőkkel érvel:

i. a Közösségi Vámkódex 29. cikke csak a vámérték – az ügyleti érték – meghatározásának módszerét határozza meg, de nem rögzíti azt az időpontot, amikor az értékelést el kell végezni.

ii. a vámérték meghatározásának módszere az ügyleti értéken alapuló módszer alkalmazásához megköveteli a kivitel céljából történő értékesítést, amelyet az első (a CH által az Altadis részére teljesített) ügylet tekintetében nem állapítottak meg. A Közösségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 147. cikkére hivatkozik.

iii. az a tény, hogy az árukat az Unió területén található vámraktárban helyezték el, nem jelenti azt, hogy azokat az Unió vámterületéből kizárt területre történő kivitelre szánták, és hogy a CH által az Altadis részére értékesített áruk közül nem mindegyik volt az említett területre történő kivitelre szánt áru.

11 Az áruk származási bizonyítványát illetően a Logista a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 95., 97. és 118. cikkét értelmezi, azzal érvelve, hogy ezek a szabályok nem azt követelik meg, hogy az azonos kontingensbe tartozó és azonos eredetű összes árut az azokat érintő származási bizonyítványok kiállításától számított két éven belül szabad forgalomba bocsássák, hanem azt, hogy amennyiben az áruk részleges vámkezelése a kétéves időszakon belül megtörténik, a kötelezettség teljesült. Az állam általános közigazgatási szervezete a maga részéről azt állítja, hogy egy bizonyos kontingens keretében az áruk minden egyes részleges vámkezelése önálló, és ezért azt saját bizonyítványnak kell kísérnie.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 12 A Tribunal Supremónak (legfelsőbb bíróság) ismernie kell a Közösségi Vámkódex és a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete egyes rendelkezéseinek értelmezését ahhoz, hogy a külső tarifa tekintetében kötött megállapodások jogszerűségéről dönteni tudjon.
- 13 Az alapul szolgáló jogvita először is a vámraktározási eljárás alá vont és ezt követően a Közösségi Vámkódex 76. cikke szerinti egyszerűsített helyi vámkezelési eljárás keretében szabad forgalomba bocsátott importárúk vámértékének meghatározására vonatkozik. A Tribunal Supremónak (legfelsőbb bíróság) különösen a Közösségi Vámkódex 29. cikke (1) bekezdésének, 76. cikke (1) bekezdése c) pontjának, 112. cikke (3) bekezdésének és 214. cikkének, valamint a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete 147. cikkének rendszertani értelmezését illetően vannak kételyei.
- 14 Továbbá tisztázni kell az egyes különleges eljárások alá vont áruk származási bizonyítványainak az említett bizonyítványok kiállítása vagy kiadása időpontjától számított két éven túli érvényességét, amennyiben ezen időszakon belül részleges vámkezelésre került sor. E tekintetben a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) kételyei a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete 97k. cikke (5) bekezdésének, 97n. cikkének, 97t. cikke (7) bekezdésének és 118. cikkének az értelmezésére összpontosítanak, a Közösségi Vámkódex 108. cikkének (1) bekezdésével és az Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines dokumentummal (az egyes különleges eljárások alá vont árukra vonatkozó származási bizonyítványok eredetiségéről szóló rendelkezések uniós alkalmazására vonatkozó uniós iránymutatások) összefüggésben.
- 15 Ami először is a vámérték meghatározását illeti, számos kérdés merül fel, amelyek az alábbiakban kerülnek ismertetésre. A Közösségi Vámkódex 29. cikke kimondja, hogy a vámérték *a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor* fennálló ügyleti érték, ami azt a kérdést felveti, hogy a Közösségi Vámkódex 29. cikke csak a vámérték meghatározásának módszerét – az ügyleti értéket – kívánja-e megállapítani, vagy arra is utal, hogy az értékelésnél mely időpontot kell figyelembe venni.
- 16 E tekintetben a Vámérték Technikai Bizottság 1.1. értelmező megjegyzése úgy ítélte meg, hogy a Közösségi Vámkódex 29. cikkében szereplő, a „kivitel céljából történő eladás” hivatkozást nem úgy kell érteni, „mint amely az ár hitelességének meghatározására figyelembe veendő időpontot jelzi”, hanem csupán azt, hogy az értékelés szempontjából releváns ár a kivitel céljából történő értékesítés során megállapított ár. Tekintettel azonban arra, hogy a jelen eljárásban az árukat vámraktárba helyezték, és ezért felfüggesztő eljárás alá vonták, felmerül a kérdés, hogy a 29. cikkben szereplő, a vámérték meghatározásának az ügyleti értéken

alapuló módszerét csak olyan esetekben kell-e alkalmazni, amikor az árukat az Európai Unióba irányuló kivitelre értékesítették.

- 17 A felperesnek emellett a Közösségi Vámkódex 112. cikke (3) bekezdésének és 214. cikkének a 29. cikkével összefüggésben történő értelmezésére vonatkozó érvei kétségeket vetnek fel azzal kapcsolatban, hogy a raktárba helyezett áruk vámértékét a vámraktározási eljárás alá vonás időpontjában kell-e kiszámítani, nem pedig a szabad forgalomba bocsátás időpontjában.
- 18 Abban az esetben, ha a vámérték meghatározásához a szabad forgalomba bocsátás időpontját kell figyelembe venni, felmerül a kérdés, hogy a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 147. cikkében foglalt, egymást követő eladások rendszere milyen hatással lehet a vámérték meghatározására, különösen a tekintetben, hogy szükséges-e, hogy az előző értékesítés – amelyet a vámérték meghatározásához figyelembe kell venni – kivitel céljával történjen; és ha szükséges, hogy az értékesítés kiviteli céllal történjen, akkor ez a feltétel vélelmezhető-e, amikor az áruk vámraktárban vannak.
- 19 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) álláspontja szerint a Bíróság ítélezési gyakorlata nem teszi lehetővé e kérdések egyértelmű értékelését. A Bíróság 2017. november 9-i LS Customs Services ítéletében (C-46/16, EU:C:2017:839) a Közösségi Vámkódex 29. cikkét értelmezte, és annak 27. pontjában megállapította, hogy az ügyleti értéknek az Unióba irányuló kivitel esetén az exportárnak kell megfelelnie. Így az értékesítés időpontjában meg kell állapítani, hogy a harmadik országból származó árukat az Unió vámterületéből kizárt területre fogják szállítani (lásd még: 1999. június 6-i Unifert ítélet [C-11/89, EU:C:1990:237, 11. pont; a továbbiakban: Unifert ítélet]; 2008. február 28-i Carboni e derivati ítélet [C-263/06, EU:C:2008:128, 28. pont]); és hogy a Közösségi Vámkódex 29. cikkében előírt vámérték megállapításához csak az Unió területére szánt árukra vonatkozó árat lehet felhasználni (28. pont); mivel a vámértékre vonatkozó uniós szabályok céljával ellentétes, ha a harmadik országba irányuló kivitelre vonatkozó eladási árat fogadják el a Közösségi Vámkódex 29. cikkének értelmében vett ügyleti értéként (29. pont).
- 20 Az Unifert ítéletből (C-11/89, EU:C:1990:237) azonban nem lehet általános szabályként levezetni azokat a kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy mikor történt az értékesítés az Unióba irányuló kivitel céljából. Az említett ítélet hangsúlyozta továbbá, hogy azt a tényt, hogy az értékesítés tárgyát képező árukat a Közösségen belüli szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentették, elegendő bizonyítéknak kell tekinteni arra, hogy azokat a Közösség vámterületére irányuló kivitelre értékesítették (13. pont), amely körülményre a Közösségi Vámkódex 147. cikkének (1) bekezdése is vonatkozik, és amely adott esetben a jelen ügyben is alkalmazható.
- 21 Másrészt a Carboni ítélet (C-263/06, EU:C:2008:128), bár megismételte, hogy a Közösségi Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdése értelmében az eladással egyidejűleg abban is meg kell állapodni, hogy a harmadik államból származó

árakat útba fogják indítani a Közösség vámterületéből kizárt területre, nem foglalkozott sem a vámérték, sem a vámraktár kérdésével.

- 22 A Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete 147. cikkének értelmezése tekintetében meg kell említeni azt is, hogy a 2016. május 1-je óta alkalmazandó (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelet 128. cikke már nem az esetleges előzetes értékesítésre utal, hanem arra, hogy az értéket az értékesítés alapján kell meghatározni. Az (EU) 2015/2447 felhatalmazáson alapuló rendelet 347. cikke azonban átmeneti rendelkezést tartalmaz, amely szerint 2017. december 31-ig lehetőség van az értéknek egy korábbi eladás alapján történő meghatározására, amennyiben van korábban megkötött szerződés. A Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete 147. cikkének időbeli alkalmazásával összefüggésben tehát felmerülhet a kérdés, hogy a Bíróság fent említett Unifert ítélete (különösen annak 21. pontja) alapján az áruk egymást követő eladása esetén az importőr (aki az árut szabad forgalomba bocsátja) választhat-e bármilyen ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat az ügyleti érték meghatározása céljából.
- 23 Másodszor, ami a származási bizonyítványok eredetiségét illeti, egyes termékek, köztük a dohánygyártmányok behozatala vámköteles, amelyet az Unió vámterületéből kizárt területen történő szabad forgalomba bocsátáskor kell kiegyenlíteni.
- 24 Ha a termékek olyan meghatározott országokból származnak, amelyek kivételét előnyben kell részesíteni, bizonyos vámkedvezmények alkalmazásáról rendelkeznek, és annak bizonyítására, hogy az áruk valóban a preferenciális származási helyekről származnak, a vámhatóságok megkövetelik a származási bizonyítvány meghatározott határidőn belül történő bemutatását.
- 25 E tekintetben a közigazgatási szervezet álláspontjával szemben, amely szerint e bizonyítványnak a kétéves időszakon túli bemutatása a preferenciális származáson alapuló vámkedvezmények alkalmazásának elvesztését vonja maga után, a felperes azt állítja, hogy amennyiben az árut e kétéves időszakon belül részben vámkezelés alá vonták, e veszteség nem következik be.
- 26 A felek által fenntartott eltérő értelmezés és az Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága) közigazgatási ügyekben eljáró tanácsának 2017. szeptember 25-i ítéletében (520/2016. sz. fellebbezés, ES:AN:2017:3708) foglalt, a vámigazgatási szervek által elismert precedens létezése megalapozott kétségeket támaszt a preferenciális szabályozásnak a szóban forgó származási bizonyítványok kétéves határidőn túli bemutatása következtében történő elvesztése tekintetében, még akkor is, ha ezen időszakon belül e bizonyítványok az ugyanazon kontingensbe tartozó áruk részleges vámkezelésére szolgáltak.